

τους δίσκους «Καθαρός Ουρανός» και «Στην πολιορκία πέφτει πάντα η Τροία», καθώς και η Νατάσα Μακρυνικόλα και η Ιωάννα Φαφαλιού. Ο «Τρελός Μουσώνας» θα φυσά στη «Ντίβα» για 60 νύχτες!

Γιαννάτου και ο Τάσος Μισυρλής, στη νέα μουσική επιλογή «Γραμμές». Από σήμερα και έως τις 21 του μήνα και με τίτλο «Πάω να πω στο σύννεφο». Το πρόγραμμα περιλαμβάνει τραγούδια, κυρίως, από το θέατρο και τον κινηματογράφο και τραγούδια της περιόδου '60-'70, του συνθέτη.

Μαζί τους είναι οι μουσικοί: Νατάσα Γεωργιάδου (βιολί), Τάσος Μισυρλής (βιολοντσέλο), Θύμιος Παπαδόπουλος (κλαρίνο - φλάουτο), Βαγγέλης Ζωγράφος (κοντραμπάσο), Βασίλης Μούστος (πίανο).

νης, Ο Άλλος Κονκάρδης», η Κάτια Νικολαΐδου, η Βασιλική Ανδρίτσου.

Το εξαιρετικά προσεγμένο σκηνικό και τα κοστούμια είναι του Γιώργου Ζιάκα και τη μουσική της παράστασης έγραψε ο Νίκος Κυπουργός.

Για την πραγματοποίηση του εκπαιδευτικού προγράμματος του Βυζαντινού Μουσείου συνέβαλαν το Νομισματικό Μουσείο και η Α' Εφορεία Βυζαντινών Αρχαιοτήτων του υπουργείου Πολιτισμού.

«ΛΟΥΚΡΗΤΙΑ ΒΟΡΓΙΑ»

Κριτική

από την ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΡΑΠΑΝΑΚΗ

ΣΤΗΝ παράσταση του θεάτρου «Μουσούρη», σε σκηνοθεσία Νίκου Χαραλάμπους η μορφή της Λουκρητίας Βοργία σκιαγραφήθηκε μέσα στην εποχή της με πρώτες ύλες τα εύπλαστα σκηνικά εργαλεία του θεάτρου, σε ένα πορτραίτο που αναδύθηκε μέσα από τις φωτοσκιάσεις, τις μάσκες, τη μουσική και το μυστήριο, με φόντο την ιστορική πραγματικότητα της Ιταλίας του τέλους του 15ου αιώνα διαμορφωμένη από τη συγγραφική επιδεξιότητα του Βίκτωρος Ουγκώ.

Η σκηνοθετική οπτική, με βάση τη δυναμική προσωπικότητα της Λουκρητίας Βοργία, δημιούργησε ένα παιχνίδι αιωρούμενο μεταξύ φαντασίας και πραγματικότητας, όπου η μαγεία του θεάτρου προποστάθηκε και πλαισίωσε το κείμενο αναδίνοντας μια γλυκιά αίσθηση θεατρικότητας που ζέστανε το κοινό. Θαυμάσια η σκηνοθετική επινόηση της αυλαίας –μιας λεπτής διάφανης κουρτίνας– που άλλοτε χώριζε τη σκηνή σε δύο επίπεδα, όπου ο θεατής έβλεπε εικόνες παιγμένες σαν θέατρο μέσα στο θέατρο και άλλοτε έτενε το σκηνικό χώρο σε μικρότερα κομμάτια. Αυτό το θεατρικό παιχνίδι φαντασίας, πλουτίστηκε από την όμορφη μουσική του Μιχάλη Χριστοδουλίδη, τους μαγικούς φατισμούς του Θόδωρου Μάργκα καθώς και τα σκηνικά κο-

Εμφραση στη θεατρικότητα

στούμια εποχής του Αγγελου Αγγελή. Η σκηνική παρουσίαση ήταν πολυεπίπεδη και εντυπωσιακή. Το οικοδόμημα των Βοργία με τις καλυμένες προτομές καθώς και τις συσσωρευμένες νεκροκεφαλές έδινε το στίγμα μιας ατέλειωτης σειράς θανάτων από τα δηλητήρια των Βοργία.

Ο λόγος, σε μετάφραση Μίτσης Κουγιουμτζόγλου, πλαισίωσε θετικά τη θεατρική πράξη, αρχίζοντας από την αφήγηση της πρώτης σκηνής μέχρι την αποκάλυψη και ανέλιξη των δραματικών χαρακτήρων. Ικανοποιητική ήταν η απόδοση των δραματικών προσώπων σε επίπεδο ερμηνείας. Ερωτική Λουκρητία Βοργία η Αιμιλία Υψηλάντη. Μια φιγούρα που κινήθηκε από το ένα άκρο των παθών στο άλλο, φθάνοντας να ικετεύσει για τη ζωή του γιου της. Γλαφυρός αναδύθηκε ο δραματικός χαρακτήρας του Ντον Αλφόνσο α-

πό τον Περικλή Μουστάκη που αποκάλυψε την υποχθόνια ξηλοφθονία του δραματικού προσώπου. Εκφραστικός Τζενάρο ο Τζώννου Θεοδοωρίδης. Σωστή σκηνοθετική υπόδειξη, η σκηνή αναγνώρισης μητέρας και γιου, όπου ο Τζενάρο γυρίζει την πλάτη στο κοινό αποφεύγοντας έτσι μια μελοδραματική απόκλιση της δεδομένης εικόνας. Όλοι οι ηθοποιοί ερμήνευσαν ικανοποιητικά και εκφραστικά τους ρόλους τους.

Αλλά στην παράσταση δέσποσε η επιδέξια σκηνοθετική άποψη που σκόπευσε σε ένα παιχνίδι μεταξύ φαντασίας και λογοτεχνικής πραγματικότητας, όπου η μαγεία του θεάτρου πλημύρισε την πλατεία σε ένα μείγμα έντονης θεατρικότητας, που αποτυπώθηκε ανάμεσα από τη διάφανη αυλαία, τις φωτοσκιάσεις, τις μάσκες, τη μουσική και τα κοστούμια, σφραγίζοντας ένα ικανοποιητικό αποτέλεσμα.

